

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 8 maj 2024*

”Personalmål – Tillfälligt anställda – Avtal om tillsvidareanställning – Uppsägning av avtalet – Artikel 47 c i) i anställningsvillkoren för övriga anställda – Förlorat förtroende – De faktiska omständigheterna har inte styrkts”

I mål T-24/23,

UF, Woluwe-Saint-Étienne (Belgien), företrädd av advokaten S. Orlandi,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av I. Melo Sampaio, i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden R. da Silva Passos (referent) samt domarna S. Gervasoni och T. Pynnä,

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

efter den skriftliga delen av förfarandet

och efter förhandlingen den 30 november 2023,

följande

Dom

- 1 Sökanden, UF, har genom sin talan enligt artikel 270 FEUF yrkat dels ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 8 april 2022 att säga upp sökandens avtal om tillsvidareanställning som tillfälligt anställd (nedan kallat det angripna beslutet), dels ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av detta.

* Rättegångsspråk: franska.

Bakgrunden till tvisten

- 2 Den 16 juli 2016 anställdes sökanden av kommissionen som tillfälligt anställd, i den mening som avses i artikel 2 c i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (nedan kallade anställningsvillkoren), enligt ett avtal om tillsvidareanställning.
- 3 Sökanden tjänstgjorde som livvakt för ledamöter av kommissionen, däribland vice ordförande A och, på senare tid, vice ordförande B (nedan kallad vice ordföranden). Sökandens arbetsuppgifter innebar att han bar ett handeldvapen.
- 4 Inom ramen för sina arbetsuppgifter skulle sökanden regelbundet genomgå virologiska tester av polymkedjereaktioner (så kallade PCR-tester), för att avgöra om han bar det virus som var ansvarigt för covid-19-pandemin.
- 5 Den 22 oktober 2021 genomgick sökanden ett PCR-test (nedan kallat PCR-testet den 22 oktober 2021) inför en tjänsteresa till Rwanda.
- 6 Den 25 oktober 2021 översände sökandens överordnade ett meddelande till honom från en läkare vid kommissionens läkartjänst (nedan kallad läkartjänsten), i vilket denne begärde upplysningar från sökandens överordnade om de omständigheter som påstods ha ägt rum vid PCR-testet den 22 oktober 2021. Enligt den (manliga) sjuksköterska som hade utfört detta test hade sökanden uppträtt på ett olämpligt sätt, bland annat genom att ”skrika ’det räcker’” och genom att ”slå ihop händerna”, och därefter lämna lokalen utan förklaring och utan att sjuksköterskan kunnat avsluta detta test.
- 7 Den 26 oktober 2021 skickade sökanden ett e-postmeddelande till sina överordnade och hävdade att han chockerades av det ovan i punkt 6 nämnda klagomålet. Han förklarade att det aktuella PCR-testet pågick längre och var mer obehagligt än vanligt, men att han inte slagit sjuksköterskan. Han bad emellertid ursäkt till sjuksköterskan, för det fall han känt sig förolämpad eller om sökanden hade reagerat på ett sätt som kunde ge ett dåligt intryck. Han tillade att vice ordföranden var närvarande vid PCR-testet den 22 oktober 2021 och med säkerhet kunde bekräfta dessa omständigheter.
- 8 Den 28 oktober 2021 hölls ett möte mellan sökanden, den sjuksköterska som hade utfört PCR-testet den 22 oktober 2021 och deras respektive överordnade.
- 9 Den 4 mars 2022 genomgick sökanden ett annat PCR-test (nedan kallat PCR-testet den 4 mars 2022) inför en tjänsteresa till Frankrike.
- 10 Den 5 mars 2022 skickade sökanden ett e-postmeddelande till läkartjänsten, i vilket han förklarade att PCR-testet den 4 mars 2022, precis som PCR-testet den 22 oktober 2021, hade pågått längre och varit mer obehagligt än vanligt, att han hade haft smärtor och irritation under hela dagen efter detta test och att han till och med hade besökt sjukhuset.
- 11 Den 14 mars 2022 beslagtogs tjänstemän vid direktoratet för säkerhet vid kommissionens generaldirektorat för personal och säkerhet (nedan kallat säkerhetsdirektoratet) sökandens handeldvapen, vilket samma dag deponerades i vapenskapet i Berlaymont-byggnaden.

- 12 Den 23 mars 2022 inhämtade säkerhetsdirektoratets grupp för interna utredningar skriftliga vittnesmål från de två sjuksköterskor som hade utfört PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022.
- 13 Vad beträffar PCR-testet den 22 oktober 2021 har den manliga sjuksköterskan i sitt vittnesmål angett att sökanden, när sjuksköterskan stod i begrepp att föra in svabbtest-stickan i sökandens näsa, började röra på sig och skaka på huvudet, vilket gjorde det näst intill omöjligt att genomföra testet. Sjuksköterskan hade knappt lyckats föra in svabbtest-stickan i sökandens näsa, när sökanden slog sjuksköterskan på armen och sade ”det räcker”. Sökanden såg att vice ordföranden redan hade avslutat sitt test och lämnade lokalen tillsammans med honom. Vad beträffar PCR-testet den 4 mars 2022 angav den (kvinnlige) sjuksköterskan i huvudsak att hon närvarade när den manliga sjuksköterskan utförde PCR-testet den 22 oktober 2021. Den sistnämnde kände igen sökanden och sade till den kvinnliga sjuksköterskan att han skulle testa vice ordföranden. Den kvinnliga sjuksköterskan skulle utföra två tester, ett PCR-test och ett antigen-test. När sjuksköterskan försökte utföra det första testet hade sökanden, enligt hennes uppgifter, hela tiden skakat på huvudet. Hon lyckades knappt föra in svabbtest-stickan ytligt i sökandens näsa. Efter detta första test berättade hon för sökanden att hon skulle utföra det andra testet. Sökanden reste sig då upp och sade med skarp röst: ”ser ni inte att ni gör mig illa?”. Sjuksköterskan försökte genomföra det andra testet, men detta visade sig vara omöjligt, eftersom sökanden skakade på huvudet. Därefter reste sökanden sig upp och anslöt sig till vice ordföranden, som under tiden hade avslutat sina test.
- 14 Den 24 mars 2022 delgavs sökanden, genom kommissionens interna datasystem för kommunikation (ARES), ett beslut om att hans rätt till tillträde till kommissionens byggnader hade återkallats och att han skulle återlämna sitt passerkort.
- 15 Den 24 mars 2022 kallades sökanden till ett möte med direktören för säkerhetsdirektoratet, under vilket sökanden informerades dels om att klagomål hade mottagits från läkartjänsten angående hans beteende vid PCR-testen den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022, dels om säkerhetsdirektoratets avsikt att hos den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (nedan kallad anställningsmyndigheten) begära att sökandens anställningsavtal ska sägas upp på grund av förlorat förtroende.
- 16 Den 30 mars 2022 skickade direktören för direktoratet ”Personaladministration för särskilda verksamhetsställen och tjänster” vid kommissionens generaldirektorat för personal och säkerhet, i egenskap av anställningsmyndighet, en skrivelse till sökanden, daterad den 25 mars 2022. Direktören meddelade sökanden att hon hade för avsikt att säga upp sökandens anställningsavtal med stöd av artikel 47 c i) i anställningsvillkoren för övriga anställda på grund av förlorat förtroende, till följd av de anmärkningar som hon hade meddelats vid det ovan i punkt 15 nämnda mötet. Hon uppmanade sökanden att inkomma med eventuella synpunkter inom fem dagar.
- 17 Samma dag, den 30 mars 2022, skickade sökanden ett e-postmeddelande till anställningsmyndigheten, i vilket han dels begärde en förlängning av den frist som anges i punkt 16 ovan för att kunna yttra sig över uppsägningen av hans avtal, dels lade fram sin beskrivning av de faktiska omständigheterna med avseende på PCR-testet den 4 mars 2022.
- 18 Den 1 april 2022 skickade sökandens ombud en skrivelse till anställningsmyndigheten och begärde att de omständigheter som sökanden ombetts att yttra sig över skulle översändas till honom, så att han på ett ändamålsenligt sätt skulle kunna yttra sig. Sökanden bestred även de anklagelser som hade riktats mot honom i skrivelsen av den 30 mars 2022.

- 19 Genom det angripna beslutet sade anställningsmyndigheten upp sökandens avtal om tillfällig anställning med tillämpning av artikel 47 c i) i anställningsvillkoren, med fem månaders uppsägningstid.
- 20 Den 24 juni 2022 ingav sökanden ett klagomål mot det angripna beslutet med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna).
- 21 Genom beslut R/303/22 av den 20 oktober 2022 avlog anställningsmyndigheten sökandens klagomål.

Parternas yrkanden

- 22 Sökanden yrkar att tribunalen ska
  - ogiltigförklara det angripna beslutet,
  - förplikta kommissionen att till sökanden utge ett belopp som fastställs i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) som ersättning för den ideella skada som sökanden lidit, och
  - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 23 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
  - ogilla talan och
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Yrkandena om ogiltigförklaring

- 24 Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring. Den första grunden avser att beskrivningen av de faktiska omständigheter som ligger till grund för det angripna beslutet inte är materiellt riktig. Vidare gör sökanden gällande en uppenbart oriktig bedömning och maktmissbruk. Den andra grunden avser otillräcklig motivering, åsidosättande av omsorgsplikten, åsidosättande av proportionalitetsprincipen och åsidosättande av rätten till försvar. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 2 c i anställningsvillkoren och av rätten till försvar.
- 25 Till stöd för den första grunden har sökanden i huvudsak gjort gällande att det angripna beslutet inte grundar sig på materiellt fastställda faktiska omständigheter, att det är behäftat med flera uppenbart oriktiga bedömningar och visar på maktmissbruk.
- 26 Vad till att börja med gäller de faktiska omständigheterna har sökanden bestritt anställningsmyndighetens kritik och den beskrivning av de faktiska omständigheterna som lämnats av den manliga sjuksköterska som utförde PCR-testet den 22 oktober 2021.

- 27 Sökanden har för det första bestritt att han lämnade läkartjänsten utan att ha avslutat nämnda test. Han har gjort gällande att om så hade varit fallet, skulle sjuksköterskan inte ha kunnat begära att laboratoriet skulle analysera det insamlade materialet. Sökanden skulle inte ha fått resultaten av sitt PCR-test och följaktligen inte ha kunnat delta i den tjänsteresa till utlandet som han genomförde efter PCR-testet.
- 28 För det andra hävdar sökanden att om han hade skrikit ”det räcker”, såsom den manliga sjuksköterskan påstår (se punkt 6 ovan), så hade vice ordföranden, som var närvarande vid testet, med nödvändighet ha hört det. Vice ordföranden har emellertid avgett en skriftlig förklaring på heder och samvete i vilken han hävdar att sökanden, enligt hans mening, inte uppträdde på ett olämpligt sätt.
- 29 För det tredje har sökanden tillagt att den manliga sjuksköterskans skriftliga förklaring, som upprättades fem månader efter de faktiska omständigheterna, motsäger det skriftliga uttalandet från sjuksköterskans överordnade. Sjuksköterskans överordnade har nämligen hävdat att sökanden ”sköt bort handen” och inte ”slog till på armen”. Vidare angav den överordnade i denna förklaring att den manliga sjuksköterskan inte var ”mycket förbannad” till följd av denna händelse, men menade sig behöva rapportera händelsen på grund av dess ”fysiska aspekt”. Sökanden anser att detta påstående är motsägelsefullt. Om den manliga sjuksköterskan, såsom han påstår, verkligen skulle ha angripits i ord och handling, så hade han inte haft denna inställning till händelsen. Sökanden anser således att kommissionens redogörelse för de faktiska omständigheterna varken är sammanhängande, sannolik eller trovärdig.
- 30 För det fjärde har sökanden gjort gällande att anställningsmyndighetens argument att sjuksköterskorna har ”sina överordnades förtroende” inte innebär att deras beskrivningar av de faktiska omständigheterna automatiskt ska ses som den sista sanningen och att den beskrivning som sökanden har lagt fram inte kan godtas. Sökanden anser att anställningsmyndigheten, när det förekommer motsägelser i fråga om de faktiska omständigheterna, såsom i förevarande fall, borde ha gjort ytterligare undersökningar för att kontrollera de aktuella påståendena.
- 31 Vad för det femte gäller bevisningen avseende de aktuella incidenterna, har sökanden hävdat att omständigheterna, i motsats till kommissionens argument, inte kunde fastställas på ett objektivt och oberoende sätt mot bakgrund av vittnesmålen från läkartjänstens sjuksköterskor. Eftersom det inte fanns någon annan bevisning som anställningsmyndigheten skulle ha kunnat beakta, utöver de nämnda sjuksköterskornas vittnesmål och uttalandet från deras överordnade, som inte var närvarande vid tidpunkten för de omtvistade faktiska omständigheterna, kunde kommissionen inte fastställa de faktiska omständigheterna på ett ”objektivt och oberoende” sätt. Enligt sökanden var det enbart på grundval av sjuksköterskornas klagomål som anställningsmyndigheten fastställde de faktiska omständigheterna, vilka enligt honom är materiellt oriktiga men vilka ändå har legat till grund för det angripna beslutet.
- 32 Sökanden har vidare hävdat att anställningsmyndigheten gjorde sig skyldig till flera fall av uppenbart oriktiga bedömningar och maktmissbruk.
- 33 Sökanden har för det första gjort gällande att han, i motsats till vad kommissionen har påstått, inte underlät att samarbeta under PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022. Han har nämligen underkastat sig dessa tester och han lämnade inte lokalen innan de hade avslutats.

- 34 Sökanden menar att kommissionen ansåg att den omständigheten att sökanden hade berättat om att han utsatts för smärta och irritation (se punkt 10 ovan) utgjorde bristande samarbete från hans sida. Sökanden har hävdad att även detta påstående utgör en uppenbart oriktig bedömning. Sökanden har i detta avseende hävdad att den irritation som han hade orsakats konstaterades av en läkare i samband med en akutundersökning på ett sjukhus efter PCR-testet den 4 mars 2022. Sökanden har tillagt att det angripna beslutet, enligt de informella uppgifter som översändes till vice ordföranden, beror på att han efter PCR-testet den 4 mars 2022 informerade läkartjänsten om den irritation han hade vållats. Denna information uppfattades av den manliga sjuksköterskan som en oacceptabel anklagelse, vilket senare ledde fram till att det angripna beslutet fattades. Att inte avslöja de faktiska skälen till detta beslut utgör maktmissbruk från anställningsmyndighetens sida.
- 35 Sökanden har för det andra hävdad att den omständigheten att kommissionen inte beaktade den smärta och irritation han drabbades av utgör ett åsidosättande av omsorgsplikten.
- 36 För det tredje har sökanden bestritt påståendet att han under de två PCR-testerna hade "förlorat fattningen". Han klagade visserligen på det sätt på vilket nämnda tester hade utförts, men enbart den omständigheten att han uppfattade testerna som otillbörligt invasiva, i jämförelse med de många andra tester som sökanden tidigare hade varit med om, kan inte motivera att han sägs upp, vilket under alla omständigheter är fullständigt oproportionerligt. Sökanden har vidare gjort gällande att om anställningsmyndigheten hade för avsikt att ifrågasätta hans arbetsförmåga och lugn, så borde den ha förhört vice ordförande A och vice ordföranden, hos vilka han hanterat stressande och farliga situationer under olika tjänsteresor.
- 37 För det fjärde har sökanden hävdad att fyra personer var närvarande vid PCR-testet den 4 mars 2022, närmare bestämt vice ordföranden, den kvinnliga sjuksköterska som utförde testet och den manliga sjuksköterska som hade utfört PCR-testet den 22 oktober 2021. Eftersom sökanden har bestritt de båda sjuksköterskornas beskrivning av de faktiska omständigheterna vad gäller de två incidenterna, anser han att den enda relevanta beskrivningen av de faktiska omständigheterna är vice ordförandens.
- 38 Enligt sökanden kunde vice ordföranden mycket väl höra och se samspelet mellan honom och sjuksköterskorna vid PCR-testet i fråga. Eftersom sökanden och vice ordföranden, när testen genomfördes, endast var skilda från varandra genom en enkel skärm på hjul, och vice ordföranden redan hade avslutat sitt eget test, kunde han se vad som hände under det test som sökanden höll på att genomgå.
- 39 Anställningsmyndighetens vägran att beakta vice ordförandens vittnesmål utgör således, förutom en uppenbart oriktig bedömning, ytterligare ett tecken på maktmissbruk. Sökanden har gjort gällande att även om det antas att vice ordföranden inte var ett direkt vittne, såsom kommissionen har påstått, borde anställningsmyndigheten ändå ha hört honom för att bli övertygad om detta, eftersom vice ordföranden tydligt hade förklarat att sökanden inte hade uppträtt på ett olämpligt sätt under de aktuella PCR-testerna.
- 40 För det femte har sökanden gjort gällande att även anställningsmyndighetens anklagelse, enligt vilken sökandens samlade beteende vid PCR-testen den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022 skadade tjänstens anseende, bygger på en uppenbart oriktig bedömning. Enligt sökanden är detta påstående godtyckligt och visar att omsorgsplikten har åsidosatts.

- 41 Sökanden har slutligen hävdad att anställningsmyndigheten, när det gäller de faktiska omständigheterna, inte har något utrymme för skönsmässig bedömning och inte kan hävda att detaljerna i hans beteende inte var avgörande för det angripna beslutet. Anställningsmyndigheten grundade sig uteslutande på protokollen från förhören med sökanden, sjuksköterskorna och deras överordnade. Anställningsmyndigheten eftersökte inte några andra uppgifter för att fastställa de faktiska omständigheterna, exempelvis genom att höra vice ordföranden som vittne. Enligt sökanden var det således endast de faktiska omständigheterna avseende de två PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022 som ledde till att arbetsgivarens slutsats att sökanden förlorat dess förtroende. Dessa omständigheter har dock inte vederbörligen styrkts. Sökanden har tillagt att vice ordföranden har bekräftat att han inte hade förlorat sitt förtroende för sökanden. Det angripna beslutet är således rättsstridigt, eftersom kommissionen inte kan göra gällande att den förlorat sitt förtroende för sökanden utan att först ha fastställt de faktiska omständigheter som låg till grund för nämnda beslut.
- 42 Kommissionen har bestritt sökandens argument. Vad till att börja med gäller de uppenbart oriktiga bedömningar som sökanden har gjort gällande (se punkterna 32–40 ovan), har kommissionen hävdad att avtalet sades upp på grund av att kommissionen hade förlorat sitt förtroende för sökanden. Detta förlorade förtroende beror på det olämpliga beteende som sökanden gjorde sig skyldig till två gånger vid PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022, under vilka han i ord och handling betedde sig aggressivt mot de sjuksköterskor vid läkarmottagningen som utförde dessa tester.
- 43 Kommissionen har hävdad att sökandens olämpliga beteende har fastställts på ett objektivt sätt och att denna slutsats inte är beroende av innehållet i sjuksköterskornas vittnesmål. Enligt kommissionen är detaljerna i sökandens beteende inte den avgörande omständighet som gör det möjligt att fastställa att förtroenderelationen har brutits. Den viktigaste omständigheten är att sökanden vid två tillfällen har betett sig aggressivt mot sjuksköterskorna vid läkartjänsten. Detta utgör inte en subjektiv uppfattning av händelserna, utan följer av säkerhetsdirektoratets skyldighet att garantera säkerheten för sin personal och de personer som närvarar i kommissionens lokaler. Anställningsmyndigheten har följaktligen inte gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
- 44 Enligt kommissionen är sökanden skyldig att uppträda på ett oklanderligt sätt och kunna behålla sitt lugn under alla omständigheter, i egenskap av livvakt, särskilt som han bar ett handeldvapen i kommissionens lokaler. Kommissionen har tillagt att sökanden, för att kunna fullgöra dessa uppgifter, måste ha förtroende både från den ledamot som han skyddar och från institutionen i sin helhet. Det räcker inte, såsom sökanden har påstått (se punkt 41 ovan), att ha förtroende från de ledamöter i förhållande till vilka han utövar sitt uppdrag. Säkerhetsdirektoratet måste således vara förvissat om att sökanden inte utgör någon som helst säkerhetsrisk för kommissionens personal och andra personer som befinner sig i kommissionens lokaler. Enligt kommissionen hade säkerhetsdirektoratet således fog för att begära att sökandens anställningsavtal skulle sägas upp.
- 45 Vad vidare gäller den av sökanden åberopade felaktigheten i beskrivningen av de faktiska omständigheterna, har kommissionen för det första hävdad att sjuksköterskorna inte hade någon anledning att lämna oriktiga uppgifter om sökanden och att de hade hela tjänstens förtroende. Enligt kommissionen utgör de aktuella incidenterna de enda incidenter som rapporterades under pandemin och de meddelades omedelbart till sjuksköterskornas överordnade (se punkt 6 ovan), även om det formella uttalandet avseende den första händelsen inte upprättades förrän senare.

- 46 Kommissionen har för det andra hävdad att uttalandena från sjuksköterskorna och deras överordnade inte är motsägelsefulla, eftersom samma handling både kan uppfattas som att slå till en arm och som att skjuta bort en hand. Kommissionen har dessutom tillagt att anställningsmyndigheten inte uteslutande grundade sig på protokollen från förhören med sökanden, sjuksköterskorna och deras överordnade, utan även beaktade att säkerhetsdirektoratet hade förlorat sitt förtroende för sökanden.
- 47 Kommissionen har tillagt att den omständigheten att den manliga sjuksköterska som utförde testet den 22 oktober 2021 kom att säga att han inte var ”mycket förbannad” beror på att han är en professionell person som vet hur man utför sina arbetsuppgifter, även under svåra förhållanden. Detta visar också att sjuksköterskan inte hade något personligt agg mot sökanden och inte hade någon anledning att rapportera omständigheter som inte förelåg.
- 48 För det tredje, vad gäller sökandens argument avseende de skäl som motiverade de två sjuksköterskorna att framföra sina klagomål (se punkt 34 ovan) har kommissionen upprepat att sjuksköterskorna rapporterade incidenterna omedelbart efter det att de inträffade. Kommissionen har vidare gjort gällande att sökanden inte begav sig till sjukhuset förrän efter det andra PCR-testet och att de handlingar som ingetts i vilket fall som helst endast visar att han klagat på smärta i ansiktet, men inte har preciserat orsaken till denna smärta.
- 49 För det fjärde har kommissionen hävdad att eftersom administrationen kunde anse sig ha tillräckliga upplysningar om de omtvistade händelserna, var det inte nödvändigt att höra vice ordförandens vittnesmål. Kommissionen har gjort gällande att det inte är fastställt exakt var vice ordföranden befann sig vid PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022, bland annat om han befann sig i ett annat bås än det som sökanden befann sig i när han genomgick vart och ett av de omtvistade testerna eller om han befann sig i området runt dessa båsar. Kommissionen har under alla omständigheter understrukit att dessa båsar var åtskilda och garanterade den personliga integriteten under processen, varför vice ordföranden inte kunde ha varit ett direkt vittne till de omtvistade omständigheterna. Hans vittnesmål var således inte relevant.
- 50 Vad för det femte gäller PCR-testet den 22 oktober 2021 har kommissionen hävdad att även om det anses att sökanden erhållit testresultaten, så innebär detta inte att testet har utförts på ett korrekt sätt. Den manliga sjuksköterskan lyckades nämligen endast föra in svabbtest-stickan ytligt i sökandens näsa för att utföra provtagningen innan sökanden lämnade lokalen, varför han således inte kunde slutföra testet. Den manliga sjuksköterskan skickade emellertid det insamlade provet för analys.
- 51 För det sjätte har kommissionen bestritt att fyra personer var närvarande vid PCR-testet den 4 mars 2022, såsom sökanden har påstått. Kommissionen har gjort gällande att PCR-testerna utfördes i separata båsar som garanterade personlig integritet under provtagningen. Endast sökanden och den kvinnliga sjuksköterska som utförde testet var således närvarande, varför vice ordförandens vittnesmål inte kan vara av någon relevans.
- 52 Vad slutligen gäller sökandens argument om maktmissbruk (se ovan punkterna 34 och 39), har kommissionen hävdad att sökanden inte har förklarat vad detta maktmissbruk består i. Enligt kommissionen har sökanden inte lagt fram några andra bevis för maktmissbruk än dem som angetts i detta beslut, bland annat med avseende på de syften som eftersträvades med det angripna beslutet. Kommissionen anser således att påståendena om maktmissbruk inte kan godtas, eftersom de inte har styrkts.

- 53 När det gäller förfarandet för uppsägning av en tillfälligt anställds avtal om tillsvidareanställning framgår det av artikel 47 c i) i anställningsvillkoren att anställningen upphör vid utgången av den uppsägningstid som anges i avtalet. I artikel 49.1 i anställningsvillkoren för övriga anställda föreskrivs dessutom att det efter det att det disciplinära förfarande följts som föreskrivs i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna, vilken bilaga ska tillämpas även beträffande tillfälligt anställda, kan anställningen sägas upp utan uppsägningstid av disciplinära skäl, om den tillfälligt anställda uppsåtligt eller av vårdslöshet grovt åsidosätter sina plikter.
- 54 Enligt fast rättspraxis finns det, på grund av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som tillsättningsmyndigheten har avseende fel som kan motivera att en tillfälligt anställd sägs upp, ingenting som tvingar den att inleda ett disciplinärt förfarande mot den tillfälligt anställda i stället för att använda sig av den möjlighet att ensidigt säga upp avtalet som föreskrivs i artikel 47 c i) i anställningsvillkoren. Det är endast för det fall att tillsättningsmyndigheten avser att säga upp en tillfälligt anställd utan uppsägningstid, i händelse av ett allvarligt åsidosättande av den tillfälligt anställdas skyldigheter, som det disciplinära förfarande som föreskrivs i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna, och som är analogt tillämpligt på tillfälligt anställda och kontraktsanställda, ska inledas, i enlighet med artikel 49.1 i anställningsvillkoren (se dom av den 16 juni 2021, EG/Regionkommittén, T-355/19, EU:T:2021:369, punkt 61 och där angiven rättspraxis).
- 55 Av detta följer att anställningsmyndigheten i princip hade befogenhet att säga upp sökandens avtal med stöd av artikel 47 c i) i anställningsvillkoren innan det löpte ut och med en uppsägningstid på en månad för varje fullgjort tjänstgöringsår, dock minst tre månader och högst tio månader, utan att behöva inleda ett disciplinärt förfarande.
- 56 I förevarande fall kan det konstateras att uppsägningen av sökandens avtal, vars uppsägningstid har iakttagits, motiverades av att kommissionen hade förlorat sitt förtroende för sökanden på grund av det uppträdande som läggs honom till last vid PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022. Anställningsmyndigheten valde nämligen att säga upp avtalet med tillämpning av artikel 47 c i) i anställningsvillkoren för övriga anställda, och inte med tillämpning av artikel 49.1 i desamma.
- 57 Även om det inte ankommer på anställningsmyndigheten att ersätta sökandens överordnades bedömning med sin egen när det gäller frågan om det verkligen föreligger ett bristande förtroende, ska anställningsmyndigheten ändå pröva om det verkligen har gjorts gällande att förtroendet brister eller har gått förlorat, kontrollera att sakförhållandena återgetts på ett korrekt sätt och, slutligen, försäkra sig om att begäran om uppsägning, mot bakgrund av de skäl som anförs för uppsägningen, inte innebär ett åsidosättande av grundläggande rättigheter eller maktmissbruk. Anställningsmyndigheten kan därvidlag, utifrån de synpunkter som lämnats av den berörda personen, bedöma att särskilda omständigheter utgör skäl för att överväga andra åtgärder än uppsägning, till exempel omplacering av den berörda personen till annan tjänst inom kommissionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 januari 2019, RY/kommissionen, T-160/17, EU:T:2019:1, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 58 Det ska dessutom påpekas att om en institution som beslutar att säga upp ett avtal med en tillfälligt anställd särskilt hänvisar till exakt angivna materiella omständigheter som låg till grund för beslutet om uppsägning på grund av förlorat förtroende, så är domstolen dock skyldig att kontrollera att dessa materiella omständigheter är riktiga. För det fall en institution anger skälen till varför förtroendet har gått förlorat genom att hänvisa till exakt angivna materiella omständigheter måste domstolen särskilt kontrollera att dessa skäl är baserade på uppgifter som är materiellt riktiga. Unionsdomstolen ersätter därigenom inte den behöriga myndighetens

- bedömning med sin egen, enligt vilken myndigheten förlorat sitt förtroende för den anställde, utan begränsar sig till att kontrollera huruvida de omständigheter som institutionen har angett som grund för beslutet faktiskt är materiellt riktiga (dom av den 11 september 2013, L/parlamentet, T-317/10 P, EU:T:2013:413, punkt 70).
- 59 I förevarande fall angav anställningsmyndigheten i det angripna beslutet att uppsägningen av sökandens avtal motiverades av att institutionen förlorats sitt förtroende för sökanden på grund av "flera allvarliga incidenter" under tjänsteutövningen, som sökanden informerades om, nämligen hans beteende under PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022.
- 60 Mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 57 och 58 ovan ska tribunalen således pröva den bevisning som parterna har lagt fram för att fastställa huruvida dessa uppgifter var för sig, och därefter sammantagna, kan anses belägga eller tvärtom vederlägga det skäl för uppsägning av avtalet som har återopats av säkerhetsdirektoratet och godtagits av anställningsmyndigheten
- 61 För att bestrida beskrivningen av de beteenden som lagts sökanden till last i de skriftliga vittnesmålen från de sjuksköterskor som utförde de två omtvistade PCR-testen (se punkt 13 ovan) har sökanden, förutom sin beskrivning av omständigheterna i fråga, ingett ett skriftligt uttalande från vice ordföranden, som sökanden ackompanjerade vid PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022 och som således var närvarande i det rum på läkarmottagningen där de omtvistade omständigheterna inträffade.
- 62 Tribunalen konstaterar att sökanden under det administrativa förfarandet och i förevarande mål har ifrågasatt den beskrivning av de faktiska omständigheterna som avgetts av de två sjuksköterskor som utförde PCR-testerna den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022, vilket är den beskrivning som anställningsmyndigheten återger i det angripna beslutet. Sökanden har nämligen bestritt att han var aggressiv och att han uppträdde olämpligt mot dessa sjuksköterskor. Vad beträffar PCR-testet den 22 oktober 2021 har han särskilt bestritt påståendet att han slog till en av sjuksköterskorna på armen eller handen och att han skrek "det räcker" (se punkterna 7 och 29 ovan). När det gäller provtagningen den 4 mars 2022 har han bestritt att han skulle ha uppträtt på ett olämpligt sätt. Det är mot bakgrund av motsägelserna mellan den beskrivning av de faktiska omständigheterna som presenterades av sjuksköterskorna och sökandens beskrivning som han, vid flera tillfällen, begärde att vice ordföranden skulle höras som vittne (se punkterna 7 och 39 ovan).
- 63 Vidare ansåg anställningsmyndigheten, såsom framgår av punkterna 49 och 51 ovan, att den hade tillräcklig kännedom om de faktiska omständigheterna och att den inte behövde höra vice ordföranden. Kommissionen har nämligen hävdad, för det första, att detaljerna om sökandens beteenden inte är avgörande och, för det andra, att dessa beteenden har fastställts på ett objektivt sätt och oberoende av det specifika innehållet i sjuksköterskornas vittnesmål (se punkt 43 ovan). Kommissionen har däremot, såsom anges i punkt 49 ovan, hävdad att den plats där vice ordföranden exakt befann sig inte har fastställts, det vill säga det har inte fastställts huruvida vice ordföranden befann sig i ett annat bås än det som sökanden befann sig i när han genomgick vart och ett av de omtvistade testerna eller i området runt dessa bås. Kommissionen har dragit slutsatsen att vice ordföranden således inte direkt kunde ha bevittnat de faktiska omständigheterna.
- 64 Tribunalen konstaterar att kommissionen inte har preciserat vilka andra bevis som har använts för att fastställa de omtvistade faktiska omständigheterna, utöver vittnesmålen från sjuksköterskorna vid dess läkarmottagning. Vidare framgår det av handlingarna i målet att de enda uppgifter som

anställningsmyndigheten förfogade över och som kunde motivera uppsägningen av sökandens avtal var de skriftliga vittnesmål från sjuksköterskorna och deras överordnade som nämns i punkterna 12 och 13 ovan. Det framgår dessutom av beslutet att avslå klagomålet att nämnda vittnesmål hade ett avgörande bevisvärde för anställningsmyndigheten.

- 65 Kommissionen har emellertid inte förklarat hur sökandens beteende har kunnat fastställas ”på ett objektivt sätt och oberoende av det specifika innehållet i sjuksköterskornas vittnesmål”, såsom kommissionen har gjort gällande (se punkt 43 ovan). Kommissionen har nämligen inte återopat någon annan bevisning som skulle ha kunnat belägga ett sådant påstående, trots att den enda övriga tillgängliga bevisning som dokumenterats är den som sökanden har bifogat till klagomålet mot det angripna beslutet, det vill säga en skriftlig förklaring på heder och samvete från vice ordföranden, i vilken vice ordföranden har hävdade att sökanden, enligt dennes mening, inte hade betett sig på ett olämpligt sätt under de omtvistade testerna (se punkt 28 ovan).
- 66 Tribunalen konstaterar för det första att kommissionen, trots motsägelserna mellan den beskrivning av de faktiska omständigheterna som presenterades av sjuksköterskorna, å ena sidan, och sökanden, å andra sidan, vägrade att vidta ytterligare åtgärder för att fastställa de faktiska omständigheterna, exempelvis genom att, såsom sökanden vid flera tillfällen begärde, höra vice ordföranden som vittne. Kommissionen har i detta avseende inte bestritt att vice ordföranden befann sig i det rum på läkarmottagningen som inrymmer de enskilda bås i vilka PCR-testerna genomfördes den 22 oktober 2021 och den 4 mars 2022. Kommissionen har begränsat sig till att uttala tvivel huruvida vice ordföranden verkligen befann sig i nämnda rum i samband med de omtvistade omständigheterna.
- 67 Tribunalen konstaterar för det andra att kommissionen motsäger sig själv när det gäller relevansen av vice ordförandens vittnesmål.
- 68 Kommissionen har nämligen gjort gällande att det inte fastställts exakt på vilken plats vice ordföranden befann sig under de omtvistade PCR-testerna (se punkt 49 ovan) och att hans vittnesmål således inte är användbart. Vidare har kommissionen hävdade att PCR-tester, såsom de som är föremål för diskussion i förevarande fall, utförs i separata bås och att vice ordföranden följaktligen inte direkt kunde ha bevittnat de faktiska omständigheterna (se punkt 51 ovan). Även om det inte hade fastställts exakt var vice ordföranden befann sig vid de omtvistade PCR-testerna, är det motsägelsefullt att, såsom kommissionen har gjort, påstå att vice ordföranden under alla omständigheter inte direkt kunde ha bevittnat de omständigheter som ägde rum under dessa tester.
- 69 Av detta följer att anställningsmyndighetens åtgärder inte gjorde det möjligt att, mot bakgrund av den bevisning som kommit till tribunalens kännedom, fastställa att sökanden betett sig på det som påstås, trots att detta beteende ligger till grund för det angripna beslutet där det anges att kommissionen har förlorat sitt förtroende för sökanden.
- 70 Mot bakgrund av dessa överväganden finner tribunalen att anställningsmyndighetens beslut är rättsstridigt, i den del kommissionen har förklarat att den fått tillräcklig kännedom om händelserna genom sjuksköterskornas vittnesmål och i den del kommissionen vägrat att kontrollera de faktiska omständigheter som låg till grund för det angripna beslutet mot bakgrund av annan bevisning som emellertid var tillgänglig, eller till och med genom att anordna en administrativ utredning.

- 71 Sökandens argument till stöd för den första grunden, nämligen att de omständigheter som låg till grund för det angripna beslutet inte har styrkts, ska således godtas.
- 72 Det angripna beslutet ska således ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva sökandens övriga grunder och argument samt de åtgärder för bevisupptagning som sökanden har begärt och utan att det är nödvändigt att pröva huruvida de handlingar som sökanden gett in tillsammans med repliken respektive den 10 november 2023 kan tillåtas som bevisning.

Skadeståndsyrkandet

- 73 Sökanden har hävdats att han på grund av sin felaktiga uppsägning har lidit en betydande ideell skada på grund av att hans grundläggande rättigheter har åsidosatts, bland annat genom att hans rätt till försvar har åsidosatts, att administrationen gjort en uppenbart oriktig bedömning och har åsidosatt omsorgsplikten. Det angripna beslutet skadade hans heder och orsakade honom en betydande ideell skada, eftersom kommissionen bland annat vägrade att ge honom tillgång till de skriftliga klagomålen, att vidta åtgärder för att kontrollera de faktiska omständigheterna och att höra vice ordföranden som vittne.
- 74 Sökanden har följaktligen yrkat att tribunalen ska förplikta kommissionen att i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) ersätta honom för denna ideella skada.
- 75 Kommissionen har bestritt sökandens argument. Kommissionen har hävdats att sökanden inte har lagt fram någon bevisning för sin påstådda ideella skada och att han endast allmänt har åberopat att hans heder har kränkts.
- 76 När det gäller den påstådda ideella skadan ska det påpekas att enligt rättspraxis kan ogiltigförklaring av en rättsstridig rättsakt i sig utgöra en lämplig och i princip tillräcklig ersättning för all ideell skada som rättsakten kan ha orsakat, om sökanden inte visar att han eller hon har lidit en ideell skada som inte kan gottgöras fullt ut genom denna ogiltigförklaring (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 3 september 2019, FV/rådet, C-188/19 P, ej publicerat, EU:C:2019:690, punkt 4 (ställningstagande av generaladvokat Kokott, punkt 26), och dom av den 28 april 2021, Correia/EESK, T-843/19, EU:T:2021:221, punkt 86).
- 77 Den ideella karaktären av den skada som sökanden påstår sig ha lidit kan inte utgöra grund för kasta om bevisbördan för förekomsten och omfattningen av den skada som sökanden påstår sig ha lidit. Europeiska unionen kan nämligen endast ådra sig skadeståndsansvar om sökanden har lyckats visa att han eller hon verkligen har lidit en skada (dom av den 16 juni 2021, EG/Regionkommittén, T-355/19, EU:T:2021:369, punkt 148 (ej publicerad) och där angiven rättspraxis).
- 78 I förevarande fall har sökanden inte förklarat på vilket sätt det föreligger en ideell skada som inte kan gottgöras fullt ut genom att detta beslut ogiltigförklaras. I sina inlagor har sökanden nämligen endast påstått att det angripna beslutet skadat hans heder och orsakat honom ideell skada, utan att precisera vare sig skadans innehåll eller dess omfattning, och han har inte gjort gällande att han lidit en ideell skada som inte kan gottgöras fullt ut genom att detta beslut ogiltigförklaras.
- 79 Härav följer att sökanden inte har lyckats visa, såsom det ankommer på honom att göra mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 76 och 77 ovan, att den ideella skada som han påstår sig ha lidit inte kan gottgöras fullt ut genom att det angripna beslutet ogiltigförklaras och att sökanden inte visat att skadan kan gottgöras genom ett skadestånd.

80 Under dessa omständigheter ska skadeståndsyrkandet ogillas.

Rättegångskostnader

- 81 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 82 Sökanden har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen i huvudsak har tappat målet ska sökandens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

- 1) Europeiska kommissionens beslut av den 8 april 2022 om uppsägning av UF:s avtal om tillsvidareanställning som tillfälligt anställd ogiltigförklaras.**
- 2) Talan ogillas i övrigt.**
- 3) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.**

da Silva Passos

Gervasoni

Pynnä

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 maj 2024.

Underskrifter